

Жар-птиця (скорочено)

Ірина Жиленко

Сусідка моя — чарівниця —
годувала надвечір родзинками
у клітці золоту Жар-Птицю
з очима-намистинками.
І як воно трапилось — хто його зна,
та тільки дверцят не замкнула вона.
Рвонулась на волю чудесна Жар-Птиця.
І враз освітілась казково столиця.
Дорослим і дітям
яснішали лиця:
"Як хороше жити
під сонцем Жар-Птиці!"
І тільки ота трюхсотлітня ґава,
яка себе називала Павою
(старезна, без ока, та ще й кульгава),
знайшла Жар-Птицю
непристойно яскравою.
Зчинила люту стрекотняву:
— Вона яскра-яскра-яскра-а-ва!
Ганьба! Таку нескромну птицю
тримать годиться
тільки в клітці! —
Вже третій день нема Жар-Птиці.
І людям посмутніли лиця.
О, не сумуйте! Її нема,
бо — розумієте? — зима.
Жар-Птиця ж — птаха екзотична,
південна, до снігів незвична.
Ну, от і простудилась трішки.
Лежить вона терпляче в ліжку,
п'є молоко, клює родзинки,
чита "Барвінок" і "Мурзилку".
Пішли на лад у неї справи.
І скоро знов злетить вона
на злість лихим, кульгавим ґавам,
на новорічну радість нам!

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Хто не мріє про свою Жар-Птицю, яка б осягала життя, виконувала бажання! Така птиця була у сусідки в клітці. І ось раптом вирвалася на волю. Тепер вона засяяла всім! І тільки гава була незадоволена, адже нею ніхто так не захоплювався, не милувався. Тому вона осудливо заявила, що Жар-Птиця "непристойно яскрава". А далі йде фантастично-гумористична картинка: Жар-Птиця, ніби звичайна дитина, застудилася й лікується, як це роблять люди. І буде приносити всім радість "на злість лихим, кульгавим гвам"! "Дуже добре, коли в житті є місце яскравим особистостям, фантазії та мрії", — говорить своєю поезією "Жар-Птиця" І. Жиленко.